

Kerran vielä, kundit!

On vaarallista, kun vanhat pelikaverit kohtaavat. Siitä voi seurata mitä tahansa.

Perinteikäs stadin jalkapalloseura POHU täytti viime vuonna 50 vuotta. Syntymäpäiväjuhliissa jo 1960-luvulla peliuransa silloisessa PHU:ssa aloittaneille ja 1970-luvun edustusjoukkueessa pelanneille konkareille syntyi ajatus palata vielä kerran pelikentille – juhluvuoden kunniaksi!

Juhlissa tehty nopea kysely oli rohkaiseva ja sitä seurannut sähköpostikierros johti kaikkien yllätykseksi siihen, että vuodenvaihteessa koossa oli yli 20 pelaajan ryhmä. POHU Golden 50's oli syntynyt.

Joukkue harjoitteli talven ja kevään kerran viikossa ja osallistuu kesällä oman ikäluokkansa (50 vuotta täyttäneet) sarjaan. Fiilis harjoituksissa on kaiken aikaa ollut mahtava. Alun kompastelujen jälkeen pallo alkoi totella jalkaa yhä paremmin ja yhtä akillesjänteen katkeamista lukuun ottamatta joukkue on säilynyt terveenä, kun yleistä lihasten kipey-

POHU Golden 50's -joukkue

mistä ei lasketa.

”Milloin on saunailta?”

Joukkueen hengestä kertoo hyvin se, että kun se tapani tammikuun alussa ensimmäisissä harjoituksissa, joku kysyi ensimmäisen 5 minuutin aikana: ”Milloin on saunailta?” Se sovittiin helmikuulle.

Tässä ikäluokassa ottelet pelataan puolikkaalla kentällä, siis poikittain normaalikentän toisella puoliskolla. Maalivahdin lisäksi kentällä

on kuusi pelaajaa ja vaihtoja saa tehdä armollisesti aina, kun siltä tuntuu. Ja välillä tuntuu!

Joukkueen valmentajana toimii **Martti ”Idu” Virtanen**, POHU-ikoni 1970-luvulta. Idun mukaan joukkueen asenne on ollut juuri oikeanlainen: ”Kaikki ymmärtävät, että aikaa edustusjoukkueen ajoista on kulunut ja peli pitää suhteuttaa siihen. Meidän ensimmäinen harjoitusottelumme oli vanhaa, tuttua Maunulan Palloa vastaan. Hävittiin se

1–9, mutta samalla se avasi silmät ja kaverit ymmärsivät, miten tätä peliä pelataan. Siitä on menty paljon eteenpäin.”

”Pallo maahan, nimi selkään”

Valtaosa Golden 50's -joukkueen pelaajista on aktiiviaikanaan pelannut 3. divisioonassa, jossa POHUn edustusjoukkue pelaa alkavallakin kaudella. Muutama pelaaja on pelannut myös ylemmillä tasoilla, joten perusasiat ovat kyllä kunnossa.

Tai ainakin tiedossa.

”Joukkueen hyvästä hengestä ja fiiliksestä kertoo paljon sekin, kun lähdettiin suunnittelemaan joukkueelle omia pelipaitoja. Aika monelle tärkeää oli se, että selkään tulee oma nimi. Se oli vähän sellainen 'kerran elämässä' -juttu”, Idu kertoo tapahtumia.

POHU Golden 50's pelaa isolla sydämellä. Joukkue päätti mm. yksimielisesti ottaa mukaan pari alaikäistä ”junioria.” Se tarkoittaa käytännössä, että joukkue ei saa kesän sarjassa pelata mitaleista, jos sinne saakka selviäisi.

Pelinumeroiden jako – kaikissa joukkueissa iso juttu – sujui sopuisasti. Moni

tietyksi toivoi omaa vanhaa numeroaan ja varsin hyvin siinä onnistuttiin. Muutama halusi paidanselkämykseen syntymävuotensa ja nyt kentällä viilettävät myös mm. numerot 45 ja 55.

Kevään mittaan pelatuissa harjoitusotteluissa tuli sekä voittoja, tasapelejä että tappioita. Pelikirja on kuitenkin päivitetty ja joukkueen usko itseensä ei horju tiukoissaakaan paikoissa. Golden 50's on aloittanut otelunsa vaihtelevasti ja kuu- luvu tällä hetkellä sarjan keskikastiin.

Jari Mether

POHUn historiikki ilmestynyt

POHUn historiikki on ilmestynyt ja kertoo 64 sivullaan sanoin ja kuvin tämän tunnetun seuran vaiheita 50 vuoden ajalta. Seura täytti 50 vuotta 15.11.2007 ja juhlisti sitä mm. Pohjois-Haagan yhteiskoululla pidetyssä juhlassa.

Historiikki on **Jouko Huttusen** käsialaa ja siitä on olemassa painettu versio sekä CD.

POHUn 50-vuotishistoriikin voi tilata:
pohu@pp.inet.fi
0400-612 8267/Jouko Huttunen

Kansanjuhliilla

Myös monet haagalaiset osallistuivat kesäkuun ensimmäisenä päivänä Mätäjoki-festareille. Festarit pidetään sinä sunnuntaina, kun koulu on juuri loppunut ja kesälomalaiset ovat vielä kaupungissa. Haagassa ei ole vastaavanlaajuisia tapahtumia, joten täältäkin suunnataan Kannelmäkeen katsomaan, kuka on mitäkin ja keitä on paikalla. Mätäjoki-viikonloppu on yksi niistä viikonloppuja, jolloin sää on aina hyvä.

Tänä vuonna festareilla oli tavalliseen tapaan leppoisa ilmapiiri. Tulin itse paikalle jo aikaisin varmistamaan telttapaikkaa ja järjestelemään asioita. Festareiden alussa heitettiin ilmaan kysymys, että miksi tuon joen nimi nyt sitten on Mätäjoki. Vastauksia ja arvauksia tuli monenlaisia ja niistä suurin osa liittyi joesta mahdollisesti lähtevään hajuun. Itse en hajua huomannut vielä näin alkukesästä eivätkä ilmeisesti ne innokkaat onkijatkaan, jotka yrittivät narrata irti päästettyjä sateenkaarirautuja. Mutta olen kyllä huomannut hajun loppukesäisin, kun olen lenkkeillyt joen varrella pitkin.

Mätäjoki-festareilla oli paljon lapsia. Kaiken ikäiset lapset näyttivät tykkäävän ilmapalloista ja taivaalle karkaavat ilmapallot saivat erilaisia reaktioita aikaan. Joku tuli hakemaan uutta palloa karanneen tilalle, toinen katseli ihmeissään silmät pyöreinä yhä kauemmas pakenevia punaisia palloja ja kolmas alkoi miettimään, että mihinkähän nuo taivaalle häviävät pallot sitten lopulta päättyvät.

Omasta mielestäni Mätäjoki-festarit saavat täydet pisteet siitä, että alkoholinkäyttö ei näyttele niissä merkittävää sijaa. Vaikka juhla-alueen kulmassa olikin aidattu karsina janoisimmille, en ainakaan itse nähnyt paikalla minikäänlaisia järjestyshäiriöitä. Myös ratsupoliisi toi paikalle turvallisuuden tuntua. Voidaan silti vielä miettiä, onko joka kesätapahtumassa yleensä oltava alkoholin myyntiä.

Hyvää kesää

Kirsi Asikainen
teologi, äänikirjalukija
sosiaalilautakunnan lapsiperhejaoston
varajäsen (vas.)

Katukorishuunaa Etelä-Haagassa

Koripalloseura Sykki vietti kauden päätteeksi vauhdikkaita katukorisjuhlia SYK:n pihalla ja parkkipaikoilla Etelä-Haagassa kauniissa kevätssä läntäntä 10. toukokuuta. Toistasataa innokasta koripalloilijaa Sykistä ja lähi-seuroista otti mittaa toisistaan kolmihenkinen joukkuein ja vietti yhteistä aikaa aitoon katukorisshenkeen pelien välitauoilla.

Katukorisista pelattiin lähes vauvasta vaariin, peleihin osallistuivat yhtä innokkaasti niin pienet koriskoululaiset kuin Sykkiläisten vanhempien oma korisjoukkue. Mini- ja mikropelejä pelasivat ”kaikki pelaa” -hengessä kutsutun nauksen, jonka päätteeksi kaikki pelaajat palkittiin. Pikkupelaajien riemuksi palkintoja oli jakamassa Sykin oma kasvatti ja pikkujunnujen idoli **Antti ”Jumppa” Niskanen**, joka viime kauden pelasi Korisliigaa Torpan Pojissa.

Koriksen lisäksi paikalla myös paljon muuta ohjelmaa, perheen pienimmille pomppumatto ja isommille mm. laseramuntaa ja futistutka. Kaikki saivat vatsansa täyteen buffetista ja grillin antimista. Kaunis ilma houkut-

teli paikalle myös ohikulki-joita, kenttä oli vapaa, kaikki halukkaat pääsivät kokeilemaan koripallotaitojaan! Juhlat päättyivät kaikkien osallistujien jätti-TIPUTUKSEEN, koriin heittokisaan kahdella pallolla.

Sykki on Etelä-Haagassa toimiva koripalloseura, jossa pelaa 15 joukkuetta ja

kolme koripallokerhoa. Koripallokerhoja järjestetään eka- ja tokaluokkalaisille ja joukkueitoiminta alkaa 9-vuotiaista ylöspäin. Seurassa pelaa kilpa- ja harrastejoukkueita sekä junioreissa että aikuisissa.

Syksen koripallokauti alkaa sunnuntaina 24. elokuuta, jolloin Sykki järjestää koripalloon tutustumis-

SYKKI

päivän SYK:n urheilutalolla, Isonnevantie 8. Sykki perustaa myös uudet joukkueet 1999 ja 2000 syntyneille tytöille ja pojille. Mikro- ja minijoukkueissamme (1997 – 1998 syntyneet) on myös tilaa uusille koriksesta innostuneille pelaajille. Lisätietoja Sykkin nettisivuilta www.sykki.fi

Sykki ry:n minitytöt vihreissä asuissa ja Leppävaaran Pyrinnön minitytöt oransseina ottavat mittaa toisistaan. Kuva ja teksti Tessaliina Palkama.